

Arrest

nr. 169 898 van 15 juni 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 18 april 2016 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 mei 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 17 mei 2016.

Gelet op de beschikking van 27 mei 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juni 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij L.Z. en haar advocaat V. HERMANS *loco* advocaat K. BLOMME, die tevens de tweede verzoekende partij M.Z. vertegenwoordigt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partijen de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeksters, Z.M. en haar moeder Z.L., dienen een beroep in tegen respectievelijk de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus (Z.M.) en de beslissing houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag (Z.L.) genomen door het Commissariaat-generaal in het kader van hun eerste respectievelijk vierde asielaanvraag.

De tweede asielaanvraag van verzoekster Z.L. werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 75 607 van 21 februari 2012 omdat haar asielrelaas ongeloofwaardig is. In het kader van haar derde asielaanvraag nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Verzoekster Z.L. diende geen beroep in tegen deze beslissing waardoor deze definitief is geworden en als vaststaand dient te worden beschouwd.

2. Uit de bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoekster Z.M. blijkt dat de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus haar worden geweigerd omdat haar asielrelaas ongeloofwaardig is. In de beslissing wordt o.a. vastgesteld dat er weinig geloof kan worden gehecht aan Z.M. haar beweerde relatie en bijgevolg evenmin aan de problemen die hiervan het gevolg zouden zijn. Ook aan de verdwijning van de vader van verzoekster Z.M., echtgenoot van Z.L., kan maar weinig geloof worden gehecht, aldus de commissaris-generaal. De commissaris-generaal wijst er onder meer op dat verzoekster en haar moeder opvallend vage, weinig aannemelijke en weinig doorleefde verklaringen afleggen met betrekking tot de kernelementen van hun relaas. Voorts wordt ook gesteld dat het gedrag van verzoekster en haar moeder moeilijk te rijmen valt met hun verklaarde vrees voor vervolging. Verder wordt nog opgemerkt dat zij geen overtuigend bewijs leveren van hun daadwerkelijke verblijf in de Tsjetsjeense Republiek en meer bepaald in Grozny. Gezien het gebrek aan concrete elementen die hun daadwerkelijk verblijf van een jaar in Grozny aantonen en gezien hun ontoereikende motivering voor hun opmerkelijke verhuis, kan, zo luidt de beslissing, hun beweerde verblijf in Grozny, alwaar de aangehaalde vervolgingsfeiten zich zouden hebben voorgedaan, geenszins beschouwd worden als een vaststaand feit. Voorts wordt geoordeeld dat ofschoon Tsjetsjenië niet vrij is van problemen, de situatie er actueel niet van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoekster Z.L. wordt haar vierde en huidige asielaanvraag niet in overweging genomen omdat zij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt. In de beslissing wordt vastgesteld dat Z.L. haar vierde asielaanvraag steunt op dezelfde motieven als die worden aangehaald door haar dochter Z.M., en wordt erop gewezen dat in het kader van de door haar dochter ingediende eerste asielaanvraag een beslissing werd genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat, zo luidt de beslissing, aan hun nieuwe asielmotieven en de bijkomende problemen die verband houden met de eerder aangehaalde motieven, geen geloof kan worden gehecht. Bijgevolg kan, aldus de commissaris-generaal, ook wat Z.L. betreft, niet besloten worden dat er nieuwe elementen aan de orde zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Er wordt verwezen naar de motivering die in de beslissing in hoofde van Z.M. werd genomen en deze motieven worden geciteerd.

Verzoeksters brengen in hun verzoekschrift geen valabele elementen bij die de pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissingen, die allen steun vinden in het administratief dossier, weerleggen. Zij beperken zich tot het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze ontkennen en vergoelijken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter deze bevindingen niet ontkrachten of weerleggen.

Verzoeksters, wiens stelling dat zij documenten enkel kunnen laten overkomen mits vrijgave van hun actuele verblijfplaats, met desgevallend zeer desastreuze gevolgen, maar moeilijk kan worden gevolgd en aangenomen aangezien niets hen immers belet om bijvoorbeeld documenten vanuit het land van herkomst via een derde, in de eerste plaats te denken hun advocaat hier in België, te laten overkomen en bezorgen (of bv. onder een andere naam/alias), stellen thans in hun verzoekschrift pogingen te ondernemen om nog enkele originele documenten te laten overkomen, doch tot op heden ontbreekt hiervan elk spoor.

Met hun ongestaafde beweringen omtrent de situatie in Tsjetsjenië en hun loutere verwijzing naar "recente mensenrechtenrapporten van algemene bekendheid en in een toegankelijke taal voor juristen" - rapporten die niet worden toegevoegd-, tonen verzoeksters niet aan en uit de informatie vervat in het

administratief dossier blijkt niet dat er in Tsjetsjenië een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

In zoverre verzoeksters artikel 3 van het EVRM geschonden achten, wijst de Raad erop dat artikel 3 van het EVRM vereist dat verzoeksters doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mogen worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico lopen om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 van het EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling, of algemene verwijzing naar de algemene (veiligheids)situatie in het land van herkomst, volstaat op zich niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel.

5. Verzoekster Z.M. lijkt derhalve niet aan te tonen dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat ze een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Tsjetsjenië.

Verzoekster Z.L. lijkt derhalve geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar dat zij het niet eens zijn met deze in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vragen gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, §2, van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partijen te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partijen uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de beschikking van 10 mei 2016, volharden verzoekende partijen in de middelen van het verzoekschrift. Daar verzoekende partijen ter terechtzitting van 10 juni 2016 slechts stellen te volharden, zonder dat ze daadwerkelijk hun opmerkingen aangaande de in de beschikking van 10 mei 2016 opgenomen grond formuleren, dient erop gewezen, dat ze hierbij dan ook in het geheel niet ingaan op voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Derhalve dient te worden aangenomen dat ze deze grond tot verwerping niet betwisten.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengen verzoekende partijen geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat ze in

aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juni tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS